

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 1 ROČNÍK 2011/2012

Občas kouřmo

V pátek 30. září jsme využili pěkného počasí a krátce před koncem druhé vyučovací hodiny se z reproduktorů školního rozhlasu ozvalo čtyřikrát opakované volání hoří. Vyhlásili jsme cvičný požární poplach.

Všichni žáci opustili spořádaně a rychle budovy školy. Za 2 minuty a 44 sekund stály třídy se svými učiteli v dvojstupech před školou. Třídnice jsme zachránili a dopočítali se všech přítomných.

Statečně si počínali také žáci s hendikepem, kteří nemohou v době požáru použít výtah, ale hlavně prvňáčci, kteří navíc museli při svém prvním nácviku projít v přízemí kouřem. Tentokrát jen tím, který známe z koncertů a diskoték. I druháci si stěžovali na to, že je kouř škrábe v krku a nutí je kašlat. Snad se nám alespoň trochu podařilo ukázat, v čem je nebezpečí skutečných požárů. Většina obětí požárů veřejných budov neuhoří, ale udusí se nebezpečnými zplodinami hoření všemožných materiálů, které požár tráví.

Je poučné pozorovat děti při nácviku. Samozřejmě se zase našli vtipálci, kteří si dělají z nácviku

legraci, nebo hudebníci, kteří to považují za zbytečné obtěžování a ztracený čas. Ze světa dospělých ale víme, že se mezi nimi často najdou lidé, kteří na skutečné nebezpečí reagují panikou. Nejsou sto odlepit nohy od země, nesmyslně se ukryjí někde v budově a mnohdy i bojují s těmi, kteří jim zachraňují zdraví a život.

Dál budeme trpělivě vysvětlovat a nacvičovat zvládání mimořádných situací, protože věříme, že připraveným štěstí přejí. A hasičům čest a sláva!

Jiří Honza

O stupínek výš

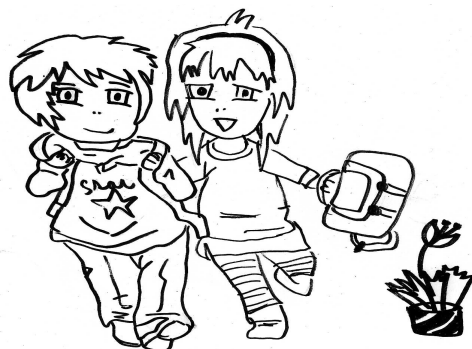
Na druhém stupni se mi celkem líbí, protože občas za námi chodí naši sousedi. Tím myslím deváťáky. Přijdou k nám do třídy a začnou si povídat a já vůbec nemám tušení, kdo to je, a tak se vlastně seznamujeme s lidmi, které zatím neznáme. Líbí se mi tu také proto, že poznáváme nové učitele a učitelky, a ti se nám v hodinách střídají, takže to není nuda jako na prvním stupni. Malinko se mi nelíbí, že na prvním stupni už jsme byli nejstarší a teď na druhém stupni jsme zase nejmladší. Přiznám se, proč mi to vadí. Mám

respekt z těch starších a malinko jsem se jich bála, ale teď jsem pochopila, že jsou úplně stejní jako my všichni. Pochopila jsem to proto, že nás navštěvují a povídají si s námi. Teď se mi tu moc líbí.

Kristýna Chalupská

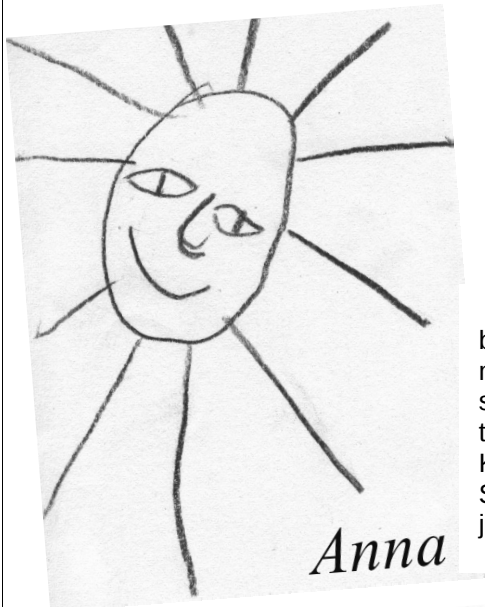
Na druhém stupni se mi líbí, že můžeme chodit na počítače a máme třídu úplně nahoře. Každou přestávku můžu chodit za bráchou. Líbí se mi odposledka se sedmáky. Dostali jsme klíče od šatny. Líbí se mi, že máme šestou hodinu s paní učitelkou Tkadlecovou. Když se zeptáme, můžeme si stáhnout žaluzie a otevřít okno. Líbí se mi, že máme o hodinu otevřené dveře nebo se přesunujeme do jiných učeben. Líbí se mi, že máme nádherný výhled z okna a krásně vymalovanou třídu.

Vít Korecký

První

Žáci sedmé třídy využili v praxi své nově nabývané znalosti a dovednosti a v rámci předmětu mediální výchova vyrazili s anketou za svými nejmladšími spolužáky z prvních tříd. Při té příležitosti se zeptali i obou paní učitelek. Kromě odpovědí nám nakreslili i pár obrázků. Svět zachycený jejich očima a kouskem tužky je opravdu krásný.

Anna

Miša

Adélka

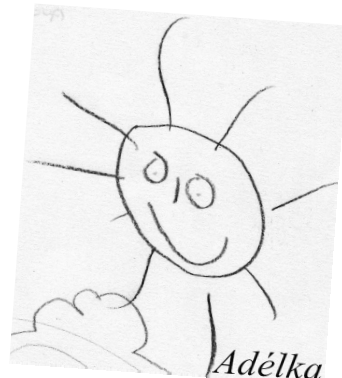
Miša

Co se ti nejvíce líbilo na prvním školním dnu?

- Focení
- Povídání
- Mně se nejvíc líbila paní učitelka.

Petr

Adélka

Které předměty se ti nejvíc líbí?

- Mám rád matematiku.
- Čtení, protože se naučím číst.
- Psaní, protože se naučím psímenka.

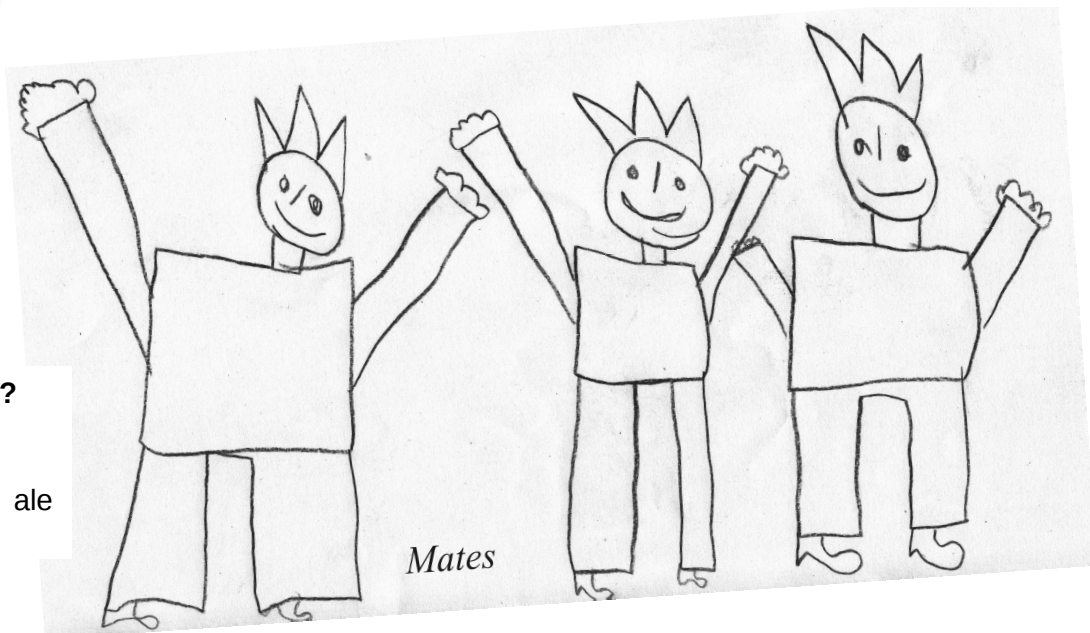
Adélka

Na jaké kroužky ses přihlásil/a? A proč?

- Keramika, angličtina a logopedie. Protože mne to baví.
- Fotbal a keramika. Mám rád sport.
- Korálkování, angličtina a sbor. Baví mne zpívat.

Co nejraději kreslíš?

- Lva
- Planety
- Nic moc neumím, ale auto umím.

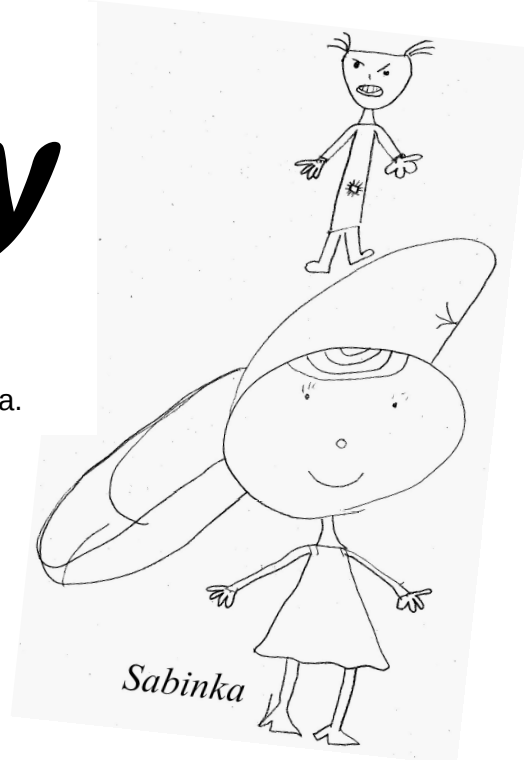
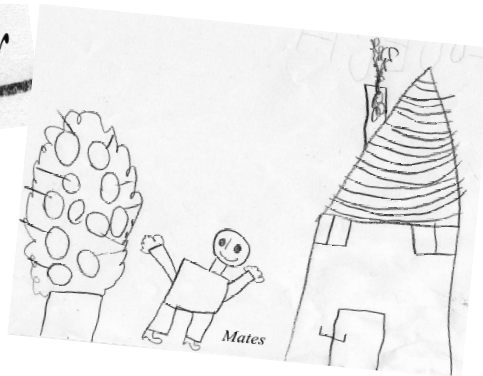

Mates

dojmy

Jak se vám líbí vaše třída?

- Nejvíce!
- Dobře, nejvíc psaní.
- Hodně, nejvíce se mi tady líbí Ondra.

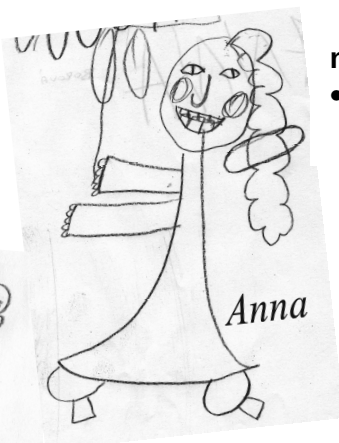
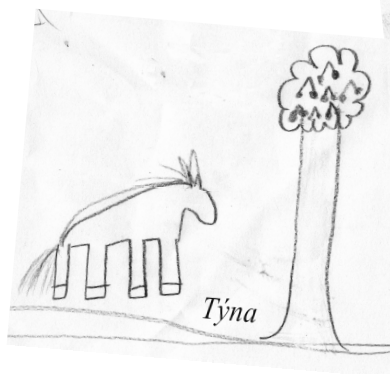

Jaká je tvoje nejoblíbenější hračka v družině?

- Barbínky
- Stavebnice a kreslení
- Moc rád pomáhám.

Jste ráda, že máte tuto třídu, nebo byste ráda učila na druhém stupni?

- Na druhém stupni bych neučila, protože jsou tam pomalu všichni větší než já.

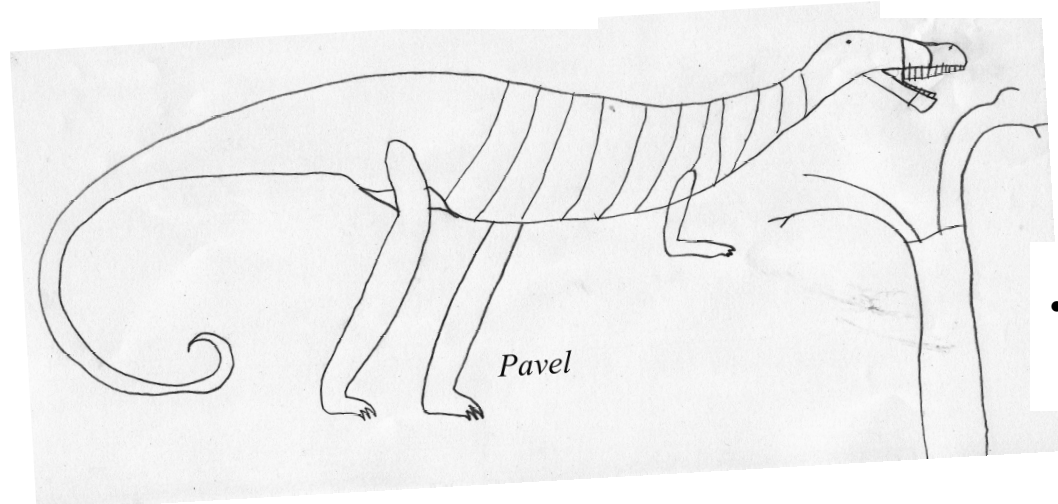

Učí se Vám ve Vaší třídě dobře?

- Učí se mi tam dobře, protože se mi tam moc líbí.

Chutná ti jídlo ve školní jídelně?

- Nechutná mi tam.
- Chutná mi tam všechno.
- Chutná, měli jsme buchtíčky se šodó.

Jsou Vaši žáci šikovní?

- Mí žáci jsou velmi šikovní, jen se jim občas nechce pracovat.

Poslední planeta

V polovině září jsme naposledy se základní školou navštívili kino Svět. S koncipovaným pořadem Planeta Země 3000 jsme letos putovali Čínou. Líbí se mi jedinečnost tohoto představení. Zajímavé je střídání promítání s živým hlasem moderátorů. Líbilo se mi skloubení videa, fotek a starých čínských přísloví, která četl svým podmanivě sametovým hlasem pan Kanyza. Teď už vím, že učení je jako plavání proti proudu, zastavíš na chvíli a vrátíš se o míli. Nebo že je lepší zeptat se a udělat ze sebe blbce na pět minut, než se nezeptat vůbec a být blbcem po celý život. A když dáš člověku rybu, nakrmíš ho na jeden den, proto je lepší naučit ho lovit a nasytíš ho na celý život. A ta uklidňující čínská hudba. Zaujalo mě, jak moc je tam lidí. Nemají tam prý skoro žádné soukromí, ale vůbec jim to nevadí. Zaujaly mě sice někdy prací strhané, ale zároveň veselé a optimismem zářící tváře. Chtěl bych se podívat do Pekingu na hory lidí v ulicích. Nedokážu si představit žít v chudobě jako oni. Zaujalo mě, kolik národnostních menšin žije v Tibetu, který je k Číně násilně připojen. Bylo zvláštní, jak moc je Tibet hlídáný. Sice si nepamatuju, kolik hodin vlakem to do Tibetu bylo, ale hodně. Tibeťané a Číňané jsou prý velice vstřícní a pracovití. Zaujalo mě, že slaví nový čínský rok na přelomu ledna a února. Nejraději bych ochutnal novoroční knedlíčky. Ta terakotová armáda byla velkolepá a famózní. Nejvíce mě zaujalo čínské bojové umění. Také bych ho chtěl zkusit. Líbí se mi, že Číňané jsou zábavní. A ty pestré barevné praporky navěšené na kulech v Himalájích a pohupující se ve větru. Krása! Čínské jídlo je opravdu netradiční, nevím, jestli bych všechno z toho snědla. Va-

dilo mi, že v Číně jedí psy. Zaujalo mě, že se Číňané živí vším, co má nohy a není to stůl. Chtěl bych ochutnat krokodýla. Zaujalo mě, že k rybářství používají kormorány. Chtěl bych vidět červenou pandu. Líbila se mi rýžová pole, jejich vlnitost. Nadchlo mě, že některé přírodní krásy jsou ještě nepoškozeny. Mně se líbilo, kolik je v Číně památek UNESCO. Chtěl bych se projít po Velké čínské zdi. Zaujala mě celá Čína. Letošní putování s Planetou Zemí 3000 se jim opět povedlo. A za 40 let nás tu prý bude 9 miliard, tak to bude pěkně přelidněno.

spokojení devátáci

Malování s Dudkem

Naše šestá třída šla v pátek 23. září místo hudebky za sedmáky, kde na nás čekal ilustrátor a malíř pan Adolf Dudek. Beseda, kterou pro nás uspořádala naše obecní knihovna v Chotovinách, se mi moc líbila. Naučil nás kreslit město, louku, ruku, celou postavu a obličej, jak se lidé cítí, a taky dítě a dospělého. Beseda byla velmi vtipná a taky nám ukázal obrázky, které maloval. Třeba v knížce Abeceda, kterou mám doma. Říkal nám, že když ohneme ruku, tak přední část je stejně velká jako naše chodidla, a že máme ukazováček velký jako nos a naše rozpětí rukou je stejně dlouhé jako my. Ukazoval nám to i na mé spolužačce Monče a kamarádovi Jirkovi. Dělali jsme i reklamu. Po besedě se nám podepsal, kam jsme chtěli, třeba mému spolužákovi Martinovi se podepsal na tričko. Moc se mi to líbilo, šla bych i podruhé.

Klára Pilařová

Pan Dudek se s námi seznámil a pak nám řekl, co budeme dělat. Na stole měl spoustu věcí na kreslení. Na magnetickou tabuli nám připevnil obdélník, čtverec, kruh a trojúhelník. Jako první jsme začali kreslit louku a stromy. Ty

stromy vypadaly jako lízátko. Pan Dudek byl velmi vtipný, zasmáli se všichni. Pak jsme kreslili město. Uprostřed byl kostel, a dokonce i ten měl satelit. Kreslili jsme i silnici s auty a autobusem. Moc se mi to líbilo. Klidně bych si to zopakovala.

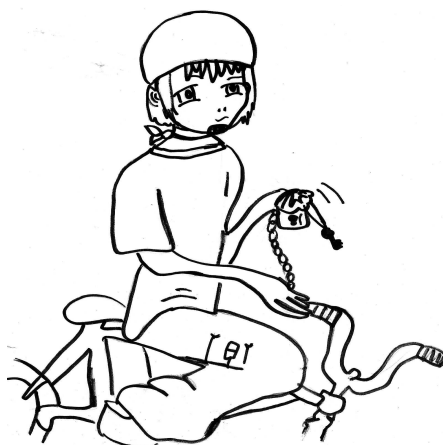
Monika Kromková

Kola pod střechou

Krytý kolostav u školy byl doplněn dalšími stojany a nyní nabízí svou plnou kapacitu všem cyklistům, kteří se vydají na cestu i v podzimním nečase.

Prosíme žáky školy, aby svá zaparkovaná kola zamykali a všechny ostatní, aby ctili soukromý majetek. Hloupé legrácky a zbabělé msty, kdy jsou kola poškozována, mohou vést i k neštěstí. Ať žije jízdní kolo – vynález století!

Jiří Honza

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: Mgr. Jiří Honza
REDAKČNÍ RADA: žáci 7. třídy v rámci
předmětu Mediální výchova
OBÁLKA: Jiří Honza
ILUSTRACE: Kateřina Zelená a žáci první třídy

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

